

w Het comité acht zich niet genood-
 ge aanmerking te maken op het ontwerp van
 het Nederlandsche gouvernement, waartegen
 de adressanten opkomen; het verheugt zich
 dat de regering ernstig de vervulling van het
 groote werk der vryverklaring heeft voorge-
 namen en verzoekt opregtelyk dat zy zich
 niet van den goeder weg zal laten, zooda-
 neet door de onmogelykheid tegestand kan han-
 den belangen hebben die het behoud van het re-
 geeringsorgaan eischen en dat zy standvastig de
 wettelijke bevelen der adressanten zal van de
 hand wryven. Dit wordt door het comité
 bevestigd; dat huns van vreesbaare onderdaanen
 bevonden worden, die zich verklaren voor
 het behoud van slavernij en slavenzucht; men
 vreest dat de slavenzucht behaare verwoest
 en door een poging om den voortgang te
 belemmeren van een maatregel die strekt
 om onmiddellyk de vryheid te verlenen aan

hen, die wederrechtelyk in slaverny gehouden worden; schandelyk is hunne bekentenis, dat zy eigenaren zyn van een derde gedeelte van de waarde der slavenplantages in Suriname.

"Er zyn nog andere Britsche onderdanen, wier namen niet op het onderhavig adres voorkomen, ofschoon ook slavenhouders in Suriname, zoodat insgelyks op hen de blaam rust, dien de tegenwoordige adressanten op zich hebben geladen.

"Zy heeten: H. Wright, B. Lyon, J. Tyndall, G. B. Conolly, S. Robinson, R. Wright, J. C. Ellis, J. B. Barry, W. Jackson, W. Christie, A. Macintosh, A. Cameron, G. Fraser, de erven M. Balfour, J. Hamilton, B. McDonald, G. Cruden, J. Robertson en J. Green.

"By deze kunnen gevoegd worden sir John Young, Baronet te Londen, gewezen hoofd-commissaris op de Ionische eilanden, eigenaar van de plantage Petersburg, groot 625 acres, met 292 slaven, en van de plantage Kent, groot 1000 acres, met 329 slaven; en mevr. M. J. Barry, te Boulogne sur-mer en Bath, eigenares van de halve plantage Alkmaar en Frederiksdorp. Het comité kan niet onopgemerkt laten, dat de laatstgenoemde, benevens mevr. Ferrier, te Glasgow, eigenares van de andere helft der plantages Alkmaar en Frederiksdorp, den Britschen gezant te 's Gravenhage in 1822, door inschekkomst van de Heeren gebroeders Wittering te Amsterdam, hebben verzocht, zynen invloed aan te wenden by de Koninklyke regering, om eene vergoeding te erlangen voor de nog niet geboren kinderen van slaven, tydens er door de regering eene wet was voorgedragen om de kinderen dadelijk by hunne geboorte vry te verklaren.

"Het comité zal niet stilstaan by de verschillende punten, door deze slavenhouders aangevoerd tot staving van hunne vorderingen, maar acht zich verplicht op te komen tegen de lasterlyke bewering, dat de vryverklarde negers niet tegen loon zullen willen werken, hetgeen als eene hoofdreden wordt aangevoerd, om het vryverklaren der slaven uit te stellen tot dat het werk door emigranten zal kunnen verrigt worden.

"Het comité is bewust, dat men algemeen geneigd is aan dat denkbeeld geloof te slaan en dat beweerd wordt, dat de vryverklaring gebrek aan handen voor den arbeid zal ten gevolge hebben, en mitsdien het verlaten van plantages, waardoor eene groote daling in de waarde der West-Indische eigendommen zou worden veroorzaakt. Deze beweringen zyn nogthans herhaaldelyk en zegevierend wederlegd geworden.

"Van de zyde der hoogste burgerlyke autoriteit wordt verzekerd, dat geene enkele plantage in Britsch West-Indië kan aangewezend worden, die verlaten zou zyn wegens gebrek aan arbeiders, ofschoon men vele eigendommen onbebouwd heeft gelaten uit gebrek aan het vereischt kapitaal. Het is even onwaar, dat men de daling in de waarde der eigendommen, die in de Britsche West-Indische kolonien heeft plaats gehad, aan de vryverklaring kan toeschryven. Het is boven allen mogelyken twyfel verheven, dat vele jaren voor die groote en gedenkwaardige daad van nationale regtvaardigheid, het ontzettend slecht beheer over de plantagien, deze onder ondragelyke schulden deed gebukt gaan, en dat de afschaffing der slaverny de zaken slechts tot eene crisis bragt, die den toen reeds onvermydelyken ondergang hoogstens verhaastte.

"De adressanten mogen tot bereiking van hun doel verklaringen afleggen, die geheel in stryd zyn met wel toegelichte feiten, hierin volgen zy slechts het voorbeeld vroeger gegeven door de West-Indische grondbezitters in Engeland, tydens de beweging, veroorzaakt door de afschaffing der slaverny in alle Britsche kolonien.

"Het komt ons voor, dat de adressanten hunne eigene zaak den bodem inslaan, wanneer zy erkennen, dat het eene voorwaarde hunner bezitting was, toen zy de kansen hebben aangenomen aan de instelling der slaverny verbonden.

"Gewis behoorde tot die kansen de mogelykheid van eene emancipatie, hoe die dan ook eenmaal mogt worden uitgesproken. Volgens hunne eigene verklaring hebben zy dus geen regt, om van het Nederl. gouvernement in hun byzonder belang te vorderen, dat het den voortgang stuitte van den gewigtigen maatregel, die thans in behandeling is, noch te verlangen, dat zy op byzondere wyze begunstigd worden.

"Met verwijzing naar den maatstaf der vergoeding aan de Nederlandsche slavenhouders in Britsch Guyana verleend, krachtens de Engelsche acte van vryverklaring, vorderen de adressanten by den aanhef, dat een gelyke maatregel worde genomen ten aan-

zien van de Engelsche kolonisten in Suriname. Het comité is echter eerbiedig van gevoelen, dat zy geene billyke aanspraak hebben, veel minder eenig regt om eene grotere vergoeding te vragen dan die, welke aan de Nederlandsche slavenhouders zal worden toegekend. Het mag worden ondersteld, dat by het bepalen van het bedrag der vergoeding, het Nederlandsche gouvernement is voorgelicht geworden door de ervaring van bevoegde regters ten aanzien van de juiste waarde van den slaven-eigendom in Suriname. De Britsche slavenhouders hebben hun lot vereenigd met dat van de Nederlandsche plantage-eigenaren en zyn verplicht zich te onderwerpen aan de beslissing van het gouvernement, dat hunne aanspraak op vergoeding erkent.

"Het comité wenscht aan te merken, dat de zaak der adressanten niet bevorderd wordt door het gebruik, dat zy maken van de beschouwingen, die het Britsche gouvernement geleid hebben tot het aannemen van het beginsel van vergoeding by zyne acte van vryverklaring en by de regeling van het bedrag daarvan. Het is eene overbekende omstandigheid, dat een aanzienlyk aantal leden van de anti-slavery party in Engeland, waaronder eenige leden van het comité, die zich met het onderhavig adres vereenigen, volstrekt tegen alle vergoeding gestemd waren, vermeenende, dat zoo al iemand aanspraak had op vergoeding, het de slaaf zou zyn. Maar al nam het comité ook aan, dat vergoeding eene voorwaarde der vryverklaring moet zyn, dan vermeent het eerbiedig, dat Britsche slavenhouders in Suriname niet kunnen eischen in eene exceptionele categorie te worden geplaatst. Het comité wordt in deze meening krachtig versterkt door de met zoo veel juistheid verklaarde zienswyze aan den graaf van Malmesbury, by gelegenheid van het indienen in 1852 door de Heeren Gebroeders Wittering, te Amsterdam, van het hierboven vermeld schandelyk adres ten behoeve van Sir John Young en anderen. By die gelegenheid rigtte de graaf van Malmesbury, destyds minister van buitenl. zaken, deze gedenkwaardige woorden tot den Britschen gezant te 's Gravenhage, met last, om de geheele briefwisseling aan den baron van Zuylen van Nieuvelt mede te deelen. "Gy zult in de eerste plaats verklaren, dat het gouvernement van Hare Maj. niet de minste sympathie gevoelt voor Britsche onderdanen, die in vreemde landen slaven bezitten, en vervolgens, dat het de vryverklaring der slaven van zoo veel gewigt acht voor het welzyn van het menschdom als het eigenbelang van eenigen Britschen onderdaan, die vermeent regt te hebben op vergoeding van verliesen door de vryverklaring in vreemde landen geleden, dat wel verre van eenigen hinderpaal te stellen tegen de maatregelen van eenig gouvernement strekkende tot vryverklaring der slaven, het geene vergoeding wil eischen voor verliesen, door Britsche onderdanen geleden, ten gevolge van wetten in eenig vreemd land te maken tot verbetering van den toestand der slaven. "Al wat Hare Majesteits gouvernement verlangt ten behoeve van Britsche slavenhouders in vreemde landen, is, dat zy, ingeval van vryverklaring, behandeld worden op gelyken voet als de slavenhouders, die onderdanen of burgers zyn van het land, alwaar de vryverklaring wordt uitgesproken."

Met deze gevoelens, behoudens hetgeen de verplichting tot vergoeding betreft, stemt het comité hartelyk in, en wenscht gevraagd te hebben, welke nieuwe redenen zouden bestaan om gehoor te geven aan zoo schandelyk verzoek als hetwelk nu weder aan het Nederlandsche gouvernement wordt gedaan door dezelfde Britsche slavenhouders. De adressanten verlangen, dat geene vryverklaring zal plaats hebben voor dat een toereikend getal immigranten beschikbaar zy. Hier geven zy alweder de wapenen tegen zich zelve in de hand. Zy wenden alle moeite aan, om te bewyzen, dat geene Afrikanen, Indianen, Chinezen, noch Portugezen verkregen kunnen worden, dan tot eenen prys, die de immigratie onmogelyk maakt. Het kan niet worden ontkend, dat zy hun stelsel goed verdedigen, en het ware onbillyk de juistheid der gevolgtrekking te loochenen; maar indien zy het mislukken der immigratie in de Nederlandsche kolonien voorzien, hoe kunnen zy dan, zonder tegenspraak verlangen, dat het Nederlandsche gouvernement de vryverklaring zal uitstellen, tot dat de immigratie hen ten aanzien van den arbeid onafhankelyk zal hebben gemaakt van den vrygemaakten slaaf? Ware dit niet gelyk aan een onbepaald uitstel van de geheele zaak?

In antwoord op de bedenkingen der adressanten, betrekkelyk de voorziening in maatregelen om de arbeidzaamheid onder de vrygemaakte slaven te onderhouden, kan aange-

voerd worden, dat het meest geschikte middel tegen de bezwaren, die zy voorzien, is om den neger door eene behoorlyke behandeling te bewegen, op de plantages te blyven. Het is een erkend feit, dat de moeilikheden, die de planters in de Britsche kolonien mogen hebben ondervonden, uithoofde van gebrek aan handen, byna in elk geval kunnen worden toegeschreven aan hun eigen onverstandig gedrag. Laten de Surinaamsche planters de vrygemaakte slaven slechts als menschen behandelen, regtvaardig, met liefde, en niet met de wreedheid, die de adressanten zelve niet ontkennen, en zy zullen geene moeite hebben om arbeiders te vinden; dit althans wordt algemeen beweerd door bevoegde beoordeelaars in onze West-Indische kolonien. Geen stelsel van apprenticeship zal het bezwaar wegnemen, door den slavenhouder in Suriname voorspeld, en het is in tegenspraak met bekende daadzaken, wanneer de adressanten beweren, dat het stelsel van apprenticeship te vroeg werd opgeheven. In Britsch Guyana was de opheffing daarvan de eenige oplossing van eenen toestand van zaken, die het voortdurend bestaan der kolonien bedreigde. In meer dan eene volkplanting wilde men het niet toepassen en vond men zich wel daarby. Niemand behoorde dit beter te weten dan de adressanten. Het tafereel der voorbeelden van het apprenticeship voor den regter is dus geheel denkbeeldig. Datzelfde tafereel werd opgehangen door de tegenstanders der emancipatie in Engeland, maar het vooruitzicht der voordeelen van het bedoeld stelsel bleek ten éenemale hersenschimmig geweest te zyn. De nadeelen waren inderdaad zoo talryk, dat terwyl in het begin ten ernstigste daartegen was geyverd door de vrienden der emancipatie, het later door alle partyen veroordeeld is geworden, en ten slotte door niemand sterker dan door hen, die eerst de warmste voorstanders van den maatregel geweest waren. De reden ligt daarin, dat men van menschen in slaverny gehouden, terwyl zy het vooruitzicht op vryheid hebben, niet kan verwachten, dat zy zich rustig aan de willekeur der slaverny onderwerpen. Gedeeltelyke vryheid kan niet bestaan. Deze moet volledig zyn, of zy is eene hersenschim.

Ten slotte nogmaals verwijzende naar bovengemelden brief van den graaf van Malmesbury, als het eenig beginsel bevattende, waarnaar volgens de meening van het comité de eischen der adressanten beoordeeld kunnen worden, neemt het eerbiedig de vryheid het volgend afschrift aan te bieden van eene circulaire door den graaf van Clarendon in 1856 gerigt aan al de consuls van Hare Majesteit, om hun tot leidraad te strekken:

Ministerie van Buitenlandsche Zaken,
19 January 1856.

Mynheer!

Aangezien het gebeurd is, dat een van Hr. Ms. consuls in Brazilië, die, naar ik vertrouw, door goede bedoelingen, de voogdyschap over drie jonge slaven heeft gekocht en op zich genomen, moet ik u mededeelen, dat zulk eene handelwyze van de zyde van eenen Britschen onderdaan strydig is met de Engelsche wetten, en bepaaldelyk met de wet 6 en 7 Victoria, cap. 98, die aan alle Britsche onderdanen verbiedt, om slaven in eigendom te hebben of te houden, onder welke omstandigheden het ook zy en hen, wanneer zy het doen, schuldig verklaart, zonder eenige byzondere redenen of opmerken in aanmerking te nemen, noch het voordeel dat later daaruit voor den slaaf mogt voortvloeijen.

Ik ben, enz. (w. g.) CLARENDON.

Op grond eener zoo achtenswaardige verklaring, meent het comité het regt der adressanten op eenige vergoeding ernstig in twyfel te mogen trekken, maar al ware dat regt onbetwistbaar, het is duidelyk, dat de adressanten geenen billyken grond kunnen aanvoeren, om de Nederlandsche regering te bemoeielyken, en om hare pogingen tot afschaffing der slaverny tegen te werken.

Dat deze pogingen gelukkig mogen slagen en met den Goddelyken zegén bekrond worden, is de oprechte wensch der ondergeteekenden.

Namens het Comité,

(w. g.) THOMAS BINNS, President.

LOUIS ALEXIS CHAMEROVZOW, Sec.

— De algemeene aandacht is thans uitsluitend gevestigd op het belangryke artikel, voorkomende in den *Moniteur*. Het artikel luidt als volgt:

"Wanneer de feiten voor zich zelve getuigen, dan zou eene verklaring onnoodig schynen te zyn. Maar wanneer hartstogt en kuipery aan de eenvoudigste zaken een ander aanzien geven, dan wordt het noodig die in haar ware licht te stellen, opdat ieder met kennis van zaken den loop der gebeurtenissen kan beoordeelen.

"In de maand July jl., toen de Fransch-

Sardinische en Oostenryksche legers tusschen de Etsch en de Mincio tegenover elkander stonden, waren de kansen aan beide zyden nagenoeg gelyk, want indien het Fransche Sardinische leger het voordeel had van een zedelyken invloed, dien de verkregen gunstige uitkomsten verschaften, dan had het Oostenryksche leger het voordeel van talrykheid te zyn en niet alleen op geduchte vestingen maar ook op geheel Duitschland te steunen, hetwelk gereed stond om op het eerste teken party voor Oostenryk te trekken. Indien dit gebeurde dan werd Keizer Napoleon verplicht, om zyne troepen van de boorden der Etsch terug te trekken, om die naar den Ryn te brengen, en dan zou de Italiaansche zaak, voor welke de oorlog ondernomen, zoo al niet verloren, dan ten minste grootelyks in gevaar gebracht.

"In deze gewigtige omstandigheden meende de Keizer, dat het voordeliger zou zyn in de eerste plaats voor Frankryk, en daarna ook voor Italië om den vrede te sluiten, mits de voorwaarden overeenkwamen met het programma, dat hy zich had gesteld en nuttig waren voor de zaak, welke hy wilde dienen.

"De voornaamste kwestie bestond hierin of Oostenryk by verdrag het veroverde terrein zou afstaan; de tweede kwestie of het in waarheid het oppergezag, dat het zich in het schiereiland heeft aangematigd, zou willen laten varen; of het de beginselen eener Italiaansche nationaliteit en een bondgenootschap der Italiaansche Staten zou erkennen, en of het eindelyk Venetië met instelling van een begiftigen, welke het in waarheid tot eene Italiaansche provincie zouden maken.

"Wat het eerste punt betreft, zoo heeft de Keizer van Oostenryk zonder voorbehoud het veroverde grondgebied afgestaan, en wat het tweede punt aangaat, heeft hy de vryzigtigste toezeggingen ten opzichte van Venetië gedaan voor zyne toekomstige organisatie de verhouding van Luxemburg tot den Duitschen Bond tot grondslag nemende; maar hy stelde aan deze inwilligingen als *conditio sine qua non* den terugkeer der aartschertogen in hunne staten.

"Derhalve was het vraagstuk te Villafranca duidelyk omschreven: of de Keizer zoude niets ten behoeve van Venetië bepalen en zich vergenoegen met de voordeelen, welke hy door zyne wapenen behaald had, of wel om belangryke inwilligingen en de erkenning van het beginsel der nationaliteit te verkrygen, moest hy zyne goedkeuring hechten aan den terugkeer der aartschertogen. Het gezond verstand schreef den keizer zyne gedragslyn voor; want het gold hier gemezins om de aartschertogen met behulp van vreemde troepen in hun gezag te herstellen, maar om hen integendeel, met vaste waarborgen, door den vryen wil der bevolkingen terug te voeren, waaraan men zou doen begrypen, hoe zeer deze terugkeer zou zyn in het belang van het groote Italiaansche vaderland.

"Ziedaar in korte woorden den waren gang der onderhandelingen te Villafranca geschetst, waaruit voor ieder onbevooroordeelde ten duidelykste zal blyken, dat Keizer Napoleon door het vredetractaat evenveel, ja meer welligt heeft verworven dan door zyne overwinningen. Er behoort wel in het oog te worden gehouden, dat het op Keizer Napoleon een zeer levendigen indruk maakte, toen hy ontwaarde, dat Keizer Frans Joseph rond en zonder dralen afstand deed van een der fraaiste provincies zyns ryks en dit in het belang van den Europeeschen vrede en tevens met het doel om de vriendschappelyke betrekkingen tusschen hem en den Keizer der Franschen te bevestigen, terwyl hy nog buitendien de vroeger gevolgde staatkundige gedragslyn liet varen, die wel is waar gevaarlyk, maar roemryk mag genoemd worden en waaraan hy de heerschappy over Italië ver schuldigd is.

"Indien de bepalingen van het tractaat op regtelyk werden ten uitvoer gelegd, zou Oostenryk voor het schiereiland van Italië op houden te zyn de magtige en gevaarlyke vijand, die elke opwelling van het nationale gevoel, welke van Parma tot Rome en van Florence tot Napels zich openbaren, met geweld onderdrukt. Integendeel ten gevolge van deze oprechte tenuitvoerlegging er van zou Oostenryk een vriendschappelyk gezinde mogendheid worden, dewyl het uit eigen beweging had toegestemd, dat het niet langer moest worden beschouwd als eene Duitse mogendheid aan deze zyde der Alpen en dat het de Italiaansche nationaliteit tot aan de kusten der Adriatische Zee naar vermogen zou pogen te verheffen en op te beuren.

"Naar hetgeen is voorgegaan, laat zich ligtelyk bevreezen, dat indien het bewind in Italië ware toevertrouwd geworden aan mannen, die meer het oog hadden gevestigd gehouden op het heil van het gemeene vaderland dan op het gelukken van zaken van wel-

belang, dan zouden hunne pogingen stellig hebben gestrekt tot het bevorderen en niet het bemoeijelijken van hetten uitvoer leggen der bepalingen van het tractaat van Villafra. Welnu, hetzy zoo! maar kom dan opregtelijk uw beloften na betreffende Venetie; dat het een eigen staatkundig bestaan hebbe; dat het een Italiaansche administratie en een Italiaansch leger hebbe; kortom de Keizer van Oostenryk zy niets meer aan de zyne der Alpen dan de groothertog van Venetie, gelyk de Koning der Nederlanden voor Duitschland niets is dan de groothertog van Luxemburg.

"Het is zelfs mogelijk dat, ten gevolge van oprechte en vriendschappelyke onderhandelingen, de Keizer er toe had kunnen worden gebracht, om voorwaarden aan te nemen, welke meer overeenkomstig waren met de wenschen, uitgedrukt door de hertogdommen Modena en Parma.

"Na hetgeen voorgevallen was, moest Keizer Napoleon rekenen op het gezond verstand en de vaderlandsliefde van Italië en geloven, dat het de beweeggronden zou gelyken van zyne staatkunde, welke in de volgende woorden kan worden zamen gevat:— "In plaats van een Europeeschen oorlog te wagen en by gevolg ook de onafhankelykheid zyns lands op het spel te zetten; wel verre by nog ongeveer 300 miljoen francs zou verspillen en het bloed van 50,000 zynen soldaten doen stroomen, heeft Keizer Napoleon eenen vrede aangenomen, die voor de eerste maal sedert vele eeuwen de nationaliteit van het schiereiland hekrachtigt. Sardinië, dat meer byzonder de Italiaansche zaak vertegenwoordigt, ziet zyne magt aanzienlyk vermeerderen, en indien het statenverbond tot stand komt, dan zal het daarin de voornaamste plaats bekleeden; maar voor al die voordeelen is eene enkele voorwaarde gesteld, namentlyk de terugkeer der oude souvereine huzaren in hunne staten.

"Wy twyfelan niet, of deze woorden zullen door het verlichte gedeelte der natie volkomen worden begrepen, want wat zal er in een ander geval plaats gerypen? De Fransche regering heeft dit vroeger reeds gezegd; de Aartsbischoppen zullen op hunne troonen niet worden hersteld door de kracht van vreemde wapenen; maar indien een gedeelte der bepalingen van het tractaat van Villafra niet ten uitvoer wordt gelegd, dan zal de Keizer van Oostenryk zich van zyne zyde ontslagen achten van de naleving der beloften, door hem ten opzichte van Venetie gedaan. — Sleeds verontrust door de vyandelyke bewegingen op den regteroever van de Po, zal het voortdurend op den linkerover dierzelfde rivier eene sterke krygsmagt onderhouden, ten einde in staat te zyn elken vyandelyken aanval af te keeren en in plaats van eene verzoende staatkunde te volgen, zal het vroegere wantrouwen en de oude haat worden opgewekt, ten gevolge waarvan nieuwe rustverstoreningen en onheilen zullen ontstaan.

"Men schynt veel van de byeenkomst van een Europeesch congres te verwachten; al onze wenschen strekken daarheen, dat het tot stand moge komen, maar wy twyfelan er zeer aan, dat een congres betere voorwaarden voor Italië zal bedingen. Een congres zal niets bereiken dan hetgeen regtvaardig is; en zou het billyk zyn van eene groote mogendheid belangryke concessien te vragen, zonder haar daarvoor billyke schadeloosstelling te verleenen? Het eenige middel zou de oorlog zyn; maar dat Italië zich er niet in bedriegde; er is in Europa slechts eene mogendheid, die oorlog voert voor een beginsel: Deze mogendheid is Frankryk en Frankryk heeft zyne taak vervuld."

KOLONIALE SECRETARY.

Curacao den 14 October 1859.

NAMENS den Heer Gouverneur dezer kolonie wordt hierby bekend gemaakt, dat by Koninklyk Besluit dd. 10 September jl. N. 84, de heeren Mr. P. C. Prince, Weesmeester der Wees- onbeheerde en desolate Boedekamer, en Jhr. Mr. D. M. Rammelma, Elzevier, Griffier by de Regtbank alhier, benoemd zyn tot bezoldigde gegradeerde leden der Regtbank en de heer Mr. S. C. Henriquez, practiserend advokaat en plaatsvervangend onbezoldigd lid der Regtbank, tot Griffier by dat Collegie, welke benoemingen ingevolge gemeld koninklyk besluit met den 1 November aanstaande zullen ingaan; dat by Gouvernements beschikking dd. 8 dezer No. 536, de heer A. C. Henriquez onder nadere goedkeuring eervol is ontslagen als lid der Regtbank en dat by dezelfde beschikking de heer Mr. P. C. Prince by voortdurende is belast met de waarneming der betrekking van President der Regtbank alhier.

De Koloniale Secretaris,
J. H. BEAUJON.

KOLONIALE SECRETARY.

Curacao den 14 October 1859.

BY Gouvernements beschikking van den 8 dezer No. 537 is, ten gevolge van de benoeming van den heer Mr. P. C. Prince, Weesmeester der Wees- Onbeheerde en desolate Boedekamer dezes eilands, tot bezoldigd gegradeerd lid der Regtbank, de heer P. T. Krafft, Commis ter Koloniale Secretary, belast met de Post-directie, met ingang van 1 November aanstaande, voorloopig belast met de waarneming der betrekking van Weesmeester der Wees- Onbeheerde en desolate Boedekamer dezes eilands, en is de heer J. J. Dam, Klerk van den 1 rang ter Koloniale Secretary, mede met ingang van 1 November aanstaande, voorloopig belast met de directie van het Postkantoor.

De Koloniale Secretaris,
J. H. BEAUJON.

KOLONIALE SECRETARY.

Curacao den 14 October 1859.

BY Gouvernements beschikking van den 10 dezer No. 539, is ten gevolge van de benoeming van den heer Mr. S. C. Henriquez tot Griffier by de Regtbank op dit eiland, de heer J. H. Schotborgh, Commis ten bureu van den Procureur des Konings, met ingang van 1 November aanstaande, onder nadere goedkeuring benoemd tot Auditeur militair by dit Garnizoen.

De Koloniale Secretaris,
J. H. BEAUJON.

KOLONIALE SECRETARY.

Curacao den 14 October 1859.

BY Gouvernements beschikking van den 11 dezer No. 541 is de heer J. J. Dam, klerk van den 1sten rang ter Koloniale Secretary, tydelijk bevoegd verklaard om by ziekte, afwezigheid of andere wettige verhindering van den ambtenaar van den burgerlyken stand, al de verrichtingen van den burgerlyken stand waar te nemen en uit te oefenen.

De Koloniale Secretaris,
J. H. BEAUJON.

KOLONIALE SECRETARY.

Curacao den 14 October 1859.

NAMENS den Heer Gouverneur wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 22 dezer, als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 16 oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pene als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
J. H. BEAUJON.

POLITIE.

DE ondergeteekende maakt hierby aan het publiek bekend dat de equipage van Zynen Majesteits brik DE ZEEHOND van af den 17 dezer tot en met den 22 dagelyks, en wel in den vroegen morgen van 5½ tot 8 ure, op het plein van Scharlo naar den schyf met geweren zal schieten, gedurende welken tyd eene roode vlag zal waaijen.

Curacao den 14 October 1859.

De Procureur des Konings,
DE ROUVILLE.

Lyst van de ter Postery liggende brieven, aangebragt in de laatste acht dagen.

Guillermo Alvarez.	Juan Maduro, 2.
Sra. Biffa.	Basiliso Mayz.
Damian Baez.	Benjo. J. Moreno.
Ramon Bilet.	A. M. de Marchena.
Betay Cardoze.	Carl. v. Holten.
Murray A. Correa.	José Portes.
José y Fco. Faneyte.	Helena de Pool.
Martina Fernandez.	Candelario Padron.
Fossi Hermanos.	Luis Silva.
P. en M. B. Gorsira.	E. P. Soares.
Josephina Giribaldi.	Marten Ricard.
J. en E. J. Henriquez.	B. Senior Jr.
A. D. Henriquez.	Frederik Snyder.
Petronilia Janse.	Catalina Thyzen.
Anna Lloyd.	Juliano B. de Wawoe.
Juan Bta. Lovelace.	

Curacao den 14 October 1859.

De Commis, belast met de
Post-directie,
P. T. KRAFFT.

Publieke Verkoop.

DE op den 24 Augustus jl. aangekondigde publieke verkoop der nalatenschap van wyle Mevrouw Daweduwe H. ROJER zal plaats hebben op aanstaanden Maandag, den 17 dezer, vóór het Weeskamer gebouw. (Zie verder de Curaçaosche Courant van den 23 July jl.)

Curacao den 13 October 1859.

N. ROJER qq.

DE Publieke Verkoop van de Plantagie VERGENOEGING, in de Oostdivisie gelegen, zal op aanstaanden Maandag, den 17 dezer, vóór de Weeskamer plaats vinden.

Curacao den 14 October 1859.

Weduwe M. B. SCHOTBORGH.

Uit de hand te koop

De Buitenplaats genaamd PARADYS, door de wandeling HEL. Adres by J. SCHOTBORGH Cz.

Curacao den 14 October 1859.

TE KOOP

by Danl. C. Henriquez & Son, BESTE VERGLAASDE DAKPANNEN, HOLLANDSCHE SOKKEN en KOUZEN, enz., enz.

Curacao den 12 October 1859.

TE KOOP

by Chevalier Maduro, BESTE PALE BRANDY a f 30.— per damejean, kontant.

Dienstbeurten by de Spaarbank.

Zaterdag den 15 October 1859.

Bestuurder de Heer J. P. Fuhring, Commissarissen de Heeren H. C. Henriquez en S. D. C. Henriquez.

DE VERGENOEGING.

MAANDELYKSCH VERGADERING

op Zaterdag, den 15 October 1859.

THE undersigned hereby respectfully informs the public, that the subscription list is now open at his place of business (No. 5 Water side) for those wishing to be supplied with the article of "ICE" at f 0.10 per lb., persons subscribing will find it much to their interest, to do so as soon as possible.

Curacao October 11, 1859.

LEWIS HORAN.

GRAN

CONCIERTO INSTRUMENTAL.

TERCER CONCIERTO

para el Martes 18 de Octubre de 1859, en el salon de la Logia "IGUALDAD" en Scharlo, prestado gustosamente por sus miembros a los Señores VILLAIN y PENELLA.

Precio de Entrada f 2. 50.

Los Niños la mitad.

Los billetes se expendrán en el Hotel CONCORDIA y en el Hotel LA ROSA, y a la noche del Concierto en el salon de la Logia IGUALDAD A LAS OCHO EN PUNTO.

CURACAO.

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD.—October.

8 ned. gol. Castor, Neuman, St. Thomas.
ven. „ Gran Convencion, Alvarez, Coro.
ned. brik Vampire, Taylor, Pto. Cabello.
„ boot Mary, Hart, Bonaire.
10 ven. bark Veleña, Soto, La Vela.
„ gol. Dichosa Maria, Dammers, Adicora.
ned. bark Belupiane, D. jongh, Bonaire.
ven. gol. Mary, Calatalla, Pto. Cabello.
am. brik B. Chaloner, Kinney, New York.
ned. gol. Magdalena, Lopez, Zee.
ven. „ Amistad, Esparza, Zee.
„ boot Reneta, Agustin, Bonaire.
hamb. brik Johans, Clausen, Pto. Cabello.
11 ned. bark Anna Antonia, Bareth, Bonaire.
„ gol. Magdalena, Lopez, Coro.
am. brik Flying Eagle, Hutchinson, N. York.
13 ven. gol. Trimmer, de Gorter, Pto. Cabello.
am. „ Wyvern, Field, La Guayra.
ven. bark Veleña, Soto, Cumarebo.
ned. gol. Magdalena, Lopez, La Vela.
„ „ Castor, Neuman, Coro.
ven. „ Gran Convencion, Alvarez, Coro.
eng. brik A. D. Gamage, Ellis, St. Thomas.

UITGEKLAARD.—October.

8 ned. golet Castor, Neuman.
„ „ Caroline Victoria, Ruiz.
ven. „ Gran Convencion, Alvarez.
9 ned. „ Magdalena, Lopez.
„ „ Essex, Prince.
ven. bark Veleña, Soto.
10 „ golet Napoleon, Vissos.
ned. bark Jane, Boot.
ven. boot Reneta, Agustin.
11 ned. golet Am. Maria, de Haseth.
„ „ Magdalena, Lopez.
12 eng. „ J. M. W. Simmons.
ven. „ Mary, Calatalla.
ned. bark Daita, Marcenje.
am. brik B. Chaloner, Kinney.
ned. bark Gez. Boyé, Ziegler.

13 ven. golet Trimmer, de Gorter.
ned. bark Anna Antonia, Bareth.
„ boot Mary, Hart.
„ golet Magdalena, Lopez.
„ „ Castor, Neuman.
14 ven. bark Veleña, Soto.

AANGEKOMEN: Vrydag avond, den 7, van St. Thomas, de Nederlandsche Schoener CASTOR, Kapitein J. F. NEUMAN Cz. met de brievenzakken van de tweede pakket van September;

Zondag, den 9, de Dominicaansche Oorlogschoener LIBERTADOR, Kommandant PERINADO, van Sto. Domingo, met 31 passagiers aan boord, die door het Dominicaansche gouvernement wegens staatkundige misdryven uit het land zyn gezet.

VERTROKKEN: Maandag, den 10, naar St. Thomas, de Nederlandsche paketschoener ESSEX, Kapitein B. A. PRINCE, met de brievenzakken voor Europa en dat eiland;

Woensdag, den 12, naar Coro Z. M. Schoener SCHORPIOEN, Kommandant Luitenant ter Zee 1e. klasse J. P. K. VAN MOORSEL; denzelfden dag, naar St. Domingo, de Dominicaansche Oorlogschoener LIBERTADOR, Kommandant PERINADO;

den 3 September, van Liverpool, de Engelsche brik DOROTHEA, kapitein MEDAH en den 5 September, van Texel, de Nederlandsche brik ZWALUW, kapitein MAALSTEEN, beide met bestemming naar deze haven.

Naar men verneemt zou de Nederlandsche brik SANTA ROSA, kapitein BUKES, tegen den 25 September, met bestemming naar St. Thomas en deze haven vertrekken.

Naar men verneemt is de Nederlandsche brik ADELICIA, kapitein C. Z. DE HASETH, den 26 Augustus uit deze haven met bestemming naar La Guayra vertrokken en den 1 September door den Venezolaanschen Oorlog Schoener CINCO DE MARZO voor La Guayra aangehouden en te Pto. Cabello opgebragt, verbeurd verklaard.

STO. DOMINGO. Den 7 September brak te Azua een gewapende opstand uit met het doel om den Heer Baez, gewezen President der Dominicaansche republiek in gezag te herstellen. De opstand werd door het gouvernement dadelyk gedempt en een aantal opstandelingen gedood en krygsgevangenen gemaakt. Van de krygsgevangenen zouden zestien doodgegeschoten worden; 31 zyn met de Dominicaansche oorlogschoener Libertador alhier aangebragt, en er wordt, naar men zegt, een aantal meer alhier verwacht. Eenige opstandelingen hebben zich meester gemaakt van den Dominicaanschen schoener OZAMA en zyn er mede naar Aux Cayes gevlugt, en een 100tal hebben de wyk in de bosschen genomen.

VENEZUELA. In den loop der week kwamen alhier verscheidene vaartuigen van Coro met uitgeweekenen van Coro en Barquisimeto aan. De stad Coro is nagenoeg geheel verlaten door de autoriteiten en troepen, die zich te la Vela gevestigd hebben; er is slechts eene kleine afdeeling troepen in de stad gebleven. Men vreesde voor een aanval tegen de stad door de troepen der Federalisten onder de bevelen van Generaal Falcon. De krygsmagt van het gouvernement in Coro schynt niet sterk genoeg te zyn om een aanval der Federalisten te wederstaan, daarom heeft men de wyk naar la Vela genomen, tot dat er versterking van Pto. Cabello zoude aangekomen zyn. Er zou den 13 dezer 400 man van Pto. Cabello naar Coro gezonden worden.

In het laatst van verleden week had er te Siquisiqui een gevecht plaats tusschen de voorposten der troepen van de Federalisten en eene afdeeling troepen 300 man sterk, welke van Coro ter verkenning was uitgezonden. Deze laatsten vielen in een hinderlaag en werden geheel verslagen en op zeer weinigen na allen krygsgevangenen gemaakt.

Generaal Falcon bevond zich met zyn legermagt te Barquisimeto.

Men wist niet met zekerheid waar Generaal Zamora zich ophield. Volgens een bericht had hy de gouvernementen troepen onder Generaal Ramos by San Carlos teruggeslagen.

Berigten van Barcelona, over Puerto Cabello ontvangen, vermelden dat die stad door de Federalisten onder Generaal Sotillo belegerd werd.

Naar men verneemt is door den nieuw aangestelden President der Republiek, den Heer Tovar, eene Commissie naar de oppergezagvoerders der Federalisten gezonden met het doel om eene minnelijke schikking te treffen en een einde aan den rampspoedigen burgeroorlog te maken. Mogen de pogingen hiertoe met den besten uitslag bekroond worden.

